

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت و اهمیت تربیت

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدعلیرضا موسی کاظمی محمدی - دانشجوی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان اصفهان پردیس شهید باهنر

خلاصه مقاله:

تربیت فرزند به معنای فراهم آوردن مقدمات لازم برای به فعلیت رسیدن نقیض او در راه تقرب به خداوند است. این عمل نیازمند آگاهی و تمرین عملی است. اگر پدر و مادر در جهت انتقال عقاید صحیح و ایجاد رفتار درست در فرزند خود کوشا باشند، خیر او را فراهم کرده اند و خداوند بر آنان در رحمت را خواهد گشود. درباره عقیده صحیح و انتقال آن به فرزندان، تکلیف بزرگی بر عهده والدین گذاشته شده است، زیرا تاثیر عقایدی که در خانواده رواج دارد و به فرزند القاء می شود در آینده او غیر قابل انکار است. عمل تربیتی در خانواده به منزله پاسداری از فطرت توحیدی فرزند است. این پاسداری یک وظیفه بزرگ تربیتی و اخلاقی است که عمل به آن مهمترین کارکرد خانواده را فعلیت می بخشد. در تربیت فرزند نیز همچون سایر قلمروهای زندگی، باید اصول ثابت را از امور متغیر جدا ساخت و به این حقیقت توجه کرد که برخی از آداب و ظواهر زندگی تغییر می کند و روابط اخلاقی و نیازمندی های زندگی اجتماعی دگرگون میشود. تربیت فرزند را باید با آگاهی از تفاوت های خود و فرزندان از حیث فضای فرهنگی و مناسبات اجتماعی صورت داد. باید فرزند را آماده ساخت تا اصول ثابت و نامتغیر اخلاق را متناسب با ظرف زمانی و مکانی زندگی خود رعایت کند. این آمادگی او را برای مقابله با تلقینات مسموم توانا می سازد و امنیت اخلاقی او را در دوران جوانی و بعد از آن تضمین می نماید.

کلمات کلیدی:

تربیت، مربی، مربی، مدرسه، خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704407>

